

[Pilgaard Andersen]

Fremskridtspartiet vil i hvert fald under udvalgsbehandlingen se meget nøje på, hvordan vi kan være med til at forbedre patienternes kår, men hvis det medfører en udvidet administration og derved sådan set ringere forhold for de åndssvage, er vi altså ikke interesserede.

Vi kan tilsige en saglig udvalgsbehandling.

Henrik Toft (V):

Venstre har også delt ordførerskabet. Mine bemærkninger skal være til lovforslag nr. L 189 og L 190 om udlægning af særforborgen og ændring af lov om social bistand, medens hr. Bertel Haarder vil gøre nogle bemærkninger til de tre lovforslag, som vedrører undervisningen.

Venstre går ind for socialministerens forslag om udlægning af åndssvageforborgen og den øvrige særforborg. Udlægningen er i tråd med venstres ideer om decentralisering. Vi ønsker, at der skal være så kort som muligt mellem forældre og klienter, og det mener vi også er af stor betydning for driften af institutionerne og for personalet. Det vil også betyde, at de bevillende myndigheder kommer tættere på opgaverne; derved opnås et bedre vurderingsgrundlag for den indsats, som er nødvendig. Omvendt kan det nok også give en større sikkerhed for den folkevalgte kontrol med ressourcernes anvendelse.

Heldigvis er der ikke lagt op til en paladsrevolution fra den ene dag til den anden, som vi undertiden har kunnet få indtryk af. Vi skulle gerne have udlægningen klaret på en sådan måde, at vi over en kortere årrække når frem til en mere moderne form at klare særforborgen på. Derfor skal vi også nok være forsigtige med ikke at gå for hurtigt frem med integrationen; det skulle nødigt gå sådan, at vi løser problemerne på en måde, som skaber mange nye problemer.

Udviklingen i retning af mindre institutioner er jo i øvrigt i tråd med, hvad jeg ellers har sagt, og venstre har tillid til, at de enkelte amtskommuner vil leve op til deres forpligtelser ved overtagelsen af disse opgaver på samme forbilledlige måde, som de har klaret andre opgaver på.

Specielt hvad angår de epileptiske patienter, som der ikke er så mange af, er vi enige i § 3, stk. 3, i L 189, hvorefter indenrigsministeren indgår overenskomst med Kolonien

Filadelfia om sygehusbehandling for en 5-årig periode. Lignende ordninger kan måske tænkes for andre mindre grupper under særforborgen.

For at udlægningen kan gå så gnidningsløst som muligt, er der selvfølgelig behov for, at der ydes en indsats fra mange forskellige sider. Derfor er vi tilfreds med, at så mange har været inde i det forberedende arbejde, som tilfældet er.

Venstre vil i udvalget positivt medvirke til lovforslagenes gennemførelse, så de kan blive til gavn for klienterne.

Bertel Haarder (V):

De fem lovforslag hænger nøje sammen, og jeg skal kun føje nogle principielle bemærkninger til det, som hr. Henrik Toft allerede har sagt.

Vi er varme tilhængere af, at dette udgiftsområde, som koster ca. 1½ mia kr., lægges ud til amterne. Venstre har et stort medansvar for den decentralisering, der er foregået de senere år, og vi er glade for, at den nuværende regering har ført linjen videre. Tingene skal lægges ud i de yderste bæredygtige led, og det er i dette tilfælde amtskommunerne.

Derfor var det heldigt, at fremskridtspartiet havde to ordførere, så den ene kunne give principiel tilslutning til udlægningen og den anden konstatere, at amterne er væk, hvis man får magten, hvorefter man altså ikke kan få mulighed for at lade sin principielle tilslutning give sig udslag i noget som helst. Det var en sidebemærkning.

Vi mener, det er amterne, som må stå for dette her, også for at denne integrationsidé i hele udviklingen frem igennem 1980'erne vil blive overvejet under den synsvinkel: hvad er til gavn for de pågældende svagt stillede personer? Vi er nemlig ikke overbevist om, som hr. Henrik Toft også sagde, at det nødvendigvis er fremtidens politik, at man skal integrere så meget som muligt. Det er højst sandsynligt, at der findes nogle grænser, som man vil opdage om nogle år, og dér er vi meget interesserede i, at de vejledende retningslinjer, som ministeren skal lave, ikke bliver anderledes, end at det bliver muligt lokalt at prøve sig frem, at gå mere eller mindre langt frem i så henseende, og at man, hvis man opdager, at det for resten ikke var særlig godt alligevel, af sig selv kan ændre kurs,